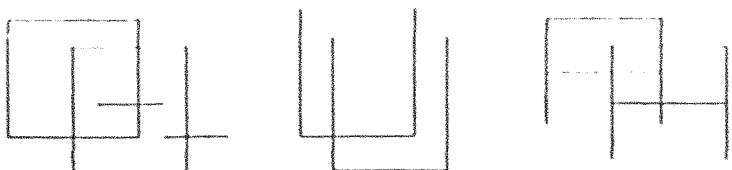

SK4IL

Nr. 4

Oktober 1950

Angång 12

Organ för SK4IL. Ansluten till SSA och Personal-
klubben vid FIBBEKONCERNEN i Vålberg

Hej!

Nu kommer hösten och allvaret. Semester och ferier är för en tid
sen slut. Då vaknar amatörradiointresset på allvar igen, och
jakten på nya fina DX kan starta.

Bidragen till QUA ser ut att öka och det ser jag som mycket
positivt, vilket gör detta nummer till extra tjockt.

Jag har tidigare hört talas om det, men nu har det alltså hänt.
SK4IL flyttar från Vålberg den 17 okt. efter 44 år, så när som på
några dagar, på Akergatan 14. Ny adress för Gulli och Karl-Otto
blir Gruvgången 55, 653 43 Karlstad. Nytt
tfn.nr. f.o.m. 18 okt. 054-161147.

Hoppas att ni ska trivas KL, och att Du snart är
i luften igen efter flyttbestyren.
En trevlig läsning och god DX-jakt i höstmörkret
önskar -4JUS Rolf.

I N N E H A L L :

SK4IL HAR ORDET....

- Specialfilm för SK4IL
- Info från interimstyrelsen (gamla KPA)
- Träff med LA9U Willy Aker

RADIOHISTORIA AV LU9U WILLY AKER

TREVLIG RESA I FRANKRIKE OCH TYSKLAND -4KL

DRV FRÅN S 601 -4SEF

-4KBC

TILL MINNE

MEMBERSFÖRTECKNING

Amatörradiostation, SK4IL
Akergatan 14
S-660 50 VÅLBERG, Sweden

Postgiro 94 59 51 - 2
Tel. 054 - 424 39

SK4IL

SM4KL HAR ORDET....

1) Idag den 15/9 kan jag vid en Återblick säga att sommaren varit fin men gått väldigt fort med en mängd fritidsfiske (spinn) och friluftsliv. Radioaktiviteten nästan obefintlig på alla banden. Vet inget om DX f.n. Läser mycket. Besök hos oss och till -4IL av sked-vännen -5KP från 30-talet samt av 6M5KW båda med fruar. Mycket trevlig. Vi har även haft här Ulla + Stig (-SAIJ), dom har ett FB sommarställe vid Väneren, och vi träffas i regel varje sommar. Får ej glömma gamle 2-meters kompisen -5FJ som gjorde en anabbsvisit här i augusti.

2) Genom förfrågningar från gamla vännen -5AOL Olle (f.d. Elfa) och hjälp av -4CYY samt -4SEF försöker vi nu att komplettera en specialfilm för SK4IL. Nu senast med video-bilder från 1:a Tossbergskl.-lägret. Något att se på i vinter. Vi skall även göra klar den 2:a WCY-tranac.

3) Från interimstyrelsen (gamla KPA) inget nytt förrän igår då kallelse för ett möte på Rest. den 19 september. På dagordningen bl.a. val av styrelse samt rep. av Gökhöjden enl. vårt kontrakt, som löper ut nov. 1991. Tyvärr blir jag bortrest hela nästa vecka, men jag har bett -4HEJ att ställa upp. Tack Sven-Ove! Följande kan rapporteras efter vecka 38:

Från klubben deltog -4HEJ, -4SEF, -4MOB och Karl Larsson. Mötets syfte var att sammansätta en styrelse. Till detta utsågs en valberedning bestående av Hans Nybö, S-O Wiklund och Kenneth Olsson. I styrelsen kommer sju personer att ingå, en från SIF, en från SALF, fyra kollektivanst. samt en utomstående. Rep. av Gökhöjden kommer att bli en uppgift för styrelsen.

4) Den 6-7 aug. var Gulli och jag bjudna till Jorunn och Görans -5XW vid deras vackra sommarställe, alldeles invid ett vatten, samt nära Moes. Jag har ju kört många GSB-OSO:n med LA9U, Willy från Moss men aldrig träffat honom personligen, nu inbjöd 5XW makarna W. Aker till en supé på kvällen. Först halade Willy upp ett QSL (kvittenskort) ur fickan för en telegrafikontakt vi haft på 80m daterat 26 april 1946. Han hade fått licens 1938, som jag, så vi hade mycket att prata m. Inte minst hans två år på Grini. Jag bad honom försiktigt om han kunde skriva några rader för vår QUA om sin Radiehistoria, som absolut bör nedtecknas enl. Görans och min mening. Jo, under jan. i år var ett 15-tal "gammalkarlar" och motståndsmän kallade till Norska föreningens huvudkansli i Oslo för intervjuer, bandning och fotografering. Willy hörsammade och sände mig per post nr 5 och 6 för 1990 av norska tidn. "Bullen". Dessa 2 ex. lånar jag gärna ut till intresserade, där alla intervjuerna står. Jag har vidare genom Willy utverkat tillstånd att använda allt material för QUA även Willy:s egen radiehistoria som kom för några dar sen. Hiärtligt TACK Willy! En sak till gick att ordna, vi har ju inte på -4IL fått den utmärkta norska "Bullen" på flera år trots förfrågningar hos vår DL4, som gjort vad han kunnat. Nu går tidningen till Sverige för distrib. fr.o.m. jan. 1991 och felet har legat hos oss (SSA). Tråkigt. Allt det här tog Willy reda på hos kansliet i Oslo. Läs "Radiehistoria av LA9U, Willy Aker". PSE! Som bekant är ju Moes vänort till Karlstad, kanske vi får kontakt framöver mellan SK4IL och LASM. Ett för oss mycket givande besök i Norge tack vare Jorunn och Görans gästfrihet.

Med all vänlighet och hälsningar

RADIOHISTORIA AV LARS Willy ÅBERG.

Hei Karl Otto SMAKL

Jeg kan vel kanskje si velkommen åter til SM land etter din reise til Frankrike. Håper du har hatt en interessant og trevlig reise og kanskje har något å berette om ved en given anledning. Ellers så har jeg trevlig nytt å berette for deg idet jeg har kontaktet både forfatteren av artikkelne i nr 5 av "Bullen" og fikk beskjed om at de kan "saksess" som en følge av en avtale mellom NRRL, SSA og EDR. Og likeledes har jeg kontaktet Anne-Lise vår an utmerkede forretningsfører på Ligaens kontor som berettes at fra 1. januar 1991 kommer norske "Bullen" som tidligere til SSA. Hun sa det var SSA som skulle ha sendt inn oppgave til NRRL noget de inte hadde gjort og dermed ble det stopp i forsendelsen.

Jeg bifogar idette brev en årsberretning for 1989 og som kanskje gir et lite inntrykk av virksomheten i klubben. Gruppens callsign på klubbstasjonen er LASM(oss), men den er ikke GRV ennå for vi har nettopp flytt til et nytt grupplokale i Våler kommune. Det var den kommunen du sist igennom innen du tok av til Görans sommerstalle. Vi har også mötedagar på tirsdager men bare annenhvar tirsdag. Vi har ikke fått möteplan for kommende höst, men den kommer vistnok en av dagane.

Du nevner i ditt brev at du kunne ønske deg rader fra meg som kunne passe som en mulig artikkel til QUA. La meg si det med en gang at noen store bragder kan jeg nok ikke berette om, men jeg startet da opp i 1938 20 år gammel. Jeg hadde i mange år vært interessert i radio og byggde mitt første kristallapparat i 1933. Siden ble det rx for batterdrift, og da jeg fikk min lisens i 1938 hadde jeg en O-v-1 rx og en tx med 6L6. Så i 1939 ble jeg utkommandert til det militäre som telegrafist i artilleriet og du kommer vel ihåg at vi fikk sendeforbud da krigen bröt ut 1 sept. 1939. Vi fikk beholde vårt utstyr inntil tyskerne kom 9 april 1940. Men da var jeg utkallt på nöytralitetsvakt allerede fra 29 mars så jeg var nok i uniform da tyskerne kom. Vi mötte tyskerne oppe ved Fossum bro som du äkte över straks etter Askim da du besøkte Göran og Jorunn. Hit kom vi 11 april og min jobb bestod i å rapportere over radio artilleriets treff som ble opservert av en fenrik fra en utkiktpost. Her ved Askim fälle 21 norske soldater. Etter 2 döggn måtte vi trekke oss tilbake og havnet i SM land på söndag 14 april. Etter å ha blitt avvepnet av svenske militäre o Töcksfors kom vi til Arjng hvor vi fikk mat og ble sendt videre med tog til Mora. Vi ble internert i Mora-Norets skole. Det var her vårt befall, som var innkvartert i skolens gymnastikksal, fant ut de skulle hyre en radio for å följge med utviklingen i Norge. Den som kom med dette radioapparat var vår gemensamme venn Vic SMAKP dengang. Han frågade en befalingsmann om det var nogra norske radioamatörer blandt de internerte og fikk til svar at det var en. Dermed kom Vic opp til överste major Aminoff og forklarte situasjonen og det resulterte i at jeg fikk permisjon i 12 timer utan vakt. Etter 3 veckor innanför taggträden fikk jeg en kontorjobb hos J. Åbergs Slakteri AB og Vic og jeg treffades varje dag og vi hadde en trevlig sommer tillsammans innan vi äkte tilbake til Norge den 15 juli 1940.

Mens jeg var i Mora hadde 2 av mine kamerater vært i mitt hjem og demontert alle mine radiosaker og fått gjemt det bort og det var i siste øyeblikk for noen dager senere kom tyskerne og skulle beslaglegge alt radiomateriell. De fikk lang nese i stedet. De fikk beskjed av mine foreldre at jeg hadde tatt med meg mitt radioutstyr i det militære.

I tiden som nå kom ble det ingen klubbvirksomhet og alle foreninger som inte ble godkjent av tyskerne ble forbudt. Dog samlet amatørerne seg illegalt og særlig i Osloområdet holdt de kontakten med hverandre. Så kom vi fram til september 1941 da alle norske som ikke var medlem av NS (Nasjonal Samling) måtte levere inn sine radioapparater. Jeg hadde selv en stor Tungsram mottager som jeg tyckte var for fin til å la tyskerne få så jeg pakket den inn og lagret den blandt gamle fakturamapper på et avlåst arkivkontor. Der stod den like fin da jeg hentet den frem i frigjøringsdagene i mai 1945. Det apparat jeg leverte inn til politiet var en gammel modell jeg fikk i en radioaffär og hvor jeg plukket ut samtlige rør. Og disse rørene kom til nytte idet det nå blev aktuellt å bygge apparater for kortvåg så vi fortsatt kunne lytte til BBC norske sendinger. Selv bygde jeg to stykker 2 rørs kortvågsmottakere og som jeg plasserte hos forskjellige venner. Jeg reknet med at jeg kanskje fikk flere besök av tyskerne og det slo inte fel.

Uten radiomottakere ble det aktuellt å lage illegale aviser og i detteheltatt begynte nå i 1942 å dannes forskjellige motstandsgrupper og tyskerne kom da også over endel som kanskje hadde vært litt uforsiktige så de arresterte mange og disse ble også torturert for å komme med opplysninger. På tross av dette manglet det ikke på rekrutter til det illegale arbeid. Milorg begynte nå å ta form, så selv om oppbygningen foregikk veldig forsiktig hente det nok at Gestapo kom på sporet. Selv ble jeg arrestert i juli 1943, men anklagene klarte jeg å tilbakevise så det eneste Gestapo fikk på meg var at min bror hadde rømt til Sverige. Jeg kom da til Grini gefangenelager ved Røa like utenfor Oslo.

Grini kan ikke sammenlignes med konsentrasjonsleirene i Tyskland. For dem som opplevde Auschwitz, Sachsenhausen, Dachau, Bergen-Belsen og andre redselsleire i Tyskland vil nok Grini fortone seg som litt av en idyll. Det betyr ikke at det ikke var nød og elendighet nok på Grini, men den fikk aldri omfattende dimensjoner som i Tyskland. Årsakene til dette var flere. Den viktigste var at Grini lå i Norge. Denne omstendighet bedret for eksempel kostholdet i en viss utstrekning. Dristige og oppfinnsomme fanger sammen med dyktige folk ute organiserte illegal forsyningstjeneste, som iallefall for mange holdt den værste sulten fra liver. En annen omstendighet var at den tyske leirledelse i utstrakt grad måtte benytte nordmenn i stillinger, som med adskillig hell ble utnyttet til å bedre fangenes kår.

Det var i disse omgivelser jeg skulle komme til å tilbringe de neste 2 år. Men den menneskelige tilpassning er ganske stor så det tok meg ikke lang tid å komme inn i de uskrevne lover som gjalلت for dette samfunnet. Etter noen måneder med "kuliarbeid" var jeg heldig og kom meg inn på radioverkstedet idet min forgjenger LA1J Bjarne ble sendt til Tyskland, men han kom heldigvis levende fra det og kom tilbake i mai måned 1945.

Noe av det viktigste på Grini var å få tak i nyheter bortsett fra å "ørge" alt spiselig da selvfølgelig. "ørge" var alt som illegalt bragte fangene noe utenom det vanlige. Det var jo en stor vaktstyrke på Grini og på samtlige barakkerom var det jo radioapparater som det av og til gikk feil på. Disse apparater ble hentet til verkstedet som jeg var satt til å stelle med, og bestemmelsen var jo at det skulle følge med en tysk vakt for å kontrollere at vi ikke lyttet utenlandske stasjoner, men det var ikke bestandig det passet for de tyske vakter så dermed hadde jeg fritt spillrom. På dette viset ble det mer eller mindre noe tilfeldig når jeg hadde muligheten til avlytting. Mye bedre ble det etter at Gestapo hadde beslaglagt et radioapparat i den illegale avisen "Londonnytt". Dette apparatet hadde tyskerne plukket ut rørene de sendte det til Grini. Men de glemte å ta ut "trolløye". Slik fikk vi da dette apparat til "deler", og i mellomtiden var LA1D blitt arrestert og plassert på radioverkstedet. Han kunne mer enn sitt Fadervår og brukte ikke lang tid på å få laget en brukbar i rørs mottager av delene vi fikk. Dermed ble det mer regularitet i lyttingen og kan bare bekrefte det som senere er blitt sagt at fangene på Grini var bedre orientert enn folk ute i det fri.

Mens vi satt på Grini jobbet den illegale bevegelsen ute og Milorg var jo nå blitt en organisasjon på mange tusen mann. Flere av disse ble etterhvert delt opp i grupper og lag og mange dro "på Skauen". Det vil si de dro til skogskojer for å ta imot flyslipp fra England. Sambandmessig var de godt utstyrt og hadde gode mottagere der de lå og ventet på sårmeldingene fra BBC norske sending som for eksempel: NÅR REVEN RASKER OVER ISEN. Dette skulle bety at Flyslippet ved første fullmåne bekreftet i orden.

Jeg sender også med fotostatkopier av 2 artikkler om Olga som jeg håper du finner brukbare. Når det gjeller "BERIT" skal jeg få låne manualen og skal da ta foto statkopier og sende deg i neste omgang.

Hjerlig hilsen
Willy LA9U

ANTECKNINGAR FRÅN EN TREVLIG RESA I NO-FRANKRIKE OCH
TYSKLAND SEPT. 1990 - -4K1

En gång tidigare har jag skrivit i QUA om våra resor, det var den gången till Irland 1988 med flyg+buss, den kombinationen tror jag är det ideala att färdas med när man har bacillen i blodet och vill se mycket utan att tröttnas. Den här gången var det enbart buss, en några månader gammal praktsak som kostade 2,7 milj. - så vi reste snabbt och bekvämt, såg mera av omgivningen än med flyg. Apropos flyg, vi såg områden i Tyskland, där man hade delsträckor av den nya höghastighetsbanan för järnvägen klar. Hastigheten beräknas bli ca 300 km/h, så man tror inte att inrikesflyget kan konkurrera när den järnvägen tas i bruk.

Nu till den koncentrerade resan vi nyss gjort med bl.a. 3 dar i Alsace. Vilken resebyrå vi åkte med gör jag inte reklam för i QUA! Kan bara kort konstatera, att såväl reseledare som chafför var av yppersta märke med mycket stor erfarenhet. Mångsidig kunskap på hög nivå. Gruppen som reste bestod av ett 25-tal personer varav de flesta pensionärer. God kamraterkap och hjälpsamhet över lag. De flesta hade som vi resebacillen i blodet eller vad sägs om en 86-årig dam som nyligen igen annan resa kommit hem från Bodensjön (bl.a. Mainau) det var för 12:e gången i rad tillsammans på platser, men hon lär ha sagt nu, "jag tror tyvärr inte det blir någon mera resa för mig". Av gammal vana gör jag alltid grovanteckningar under en resas gång men reserverar mig för ev. hörfel eller missförstånd, plockar nu ut några höjdpunkter som vi upplevde det min fru och jag. Den första nordliga biten av Tyskland efter Puttgarden är en flack träkig jordbruksbygd, kan ekonomiskt jämföras med vårt Norrland. Det är södra delen av Tyskland som gör de stora ekonomiska vinsterna.

Passerade Lübeck, där vi fick många historiska fakta om den för Sverige under äldre tider viktiga handelspartnern. Berättades om sambandet med Lub. och vår Gustav Wasa. Stockholms blodbad och danskarna. Det stora penninglånet till Sverige som Lübeckerna gav, besvären med återbetalningen. "Klockupproret" i Borlänge, som resulterade i sorgliga avrättningar av folk. F.ö. samma personer som 10 år tidigare var på kungens sida i Dalarna. Varje kyrka i Sverige skulle ju skänka sin största klocka för nedsmältning och återbetalning av lånet till Lübeck. Dalafolket var den enda landsdelen som ej gick med därav "klockupproret". Överhuvudtaget var nog Gustav Wasa Sveriges första stora realpolitiker. Inspirerad och i rätt miljö blir även jag intresserad av historia, hi. Men det var nog historieundervisningen som var fel upplagd på 30-talet.

Vår buss passerade Hannover (520000 p), som är en knutpunkt för kommunikation i dubbel bemärkelse. Mässtad med 20 000 utställare årligen och ca 2 milj besökare. Då H-r även under 2:a världskriget var en viktig knutpunkt blev spec. gamla stadsdelen totalt utbombad av de allierade. Övernattning vid Bad Nenndorf. Färden gick vidare. Den gamla staden Hameln med hus från 15- och 1600 talet. Alla har väl hört talas om rättfångaren i H-n-sagan av J.W Goethe. Jo, det berättas i sagan om missväxt under 1200-talets slut och samtidigt invasion av råttor. Dom blev bara fler och större - inget hjälpte. En stor belöning i form av en kassakista med guld och silver utlovades, många lycksökare kom från olika

delar av Tyskland. Inga metoder hjälpte, råttorna kom ännu fler. En dag anlände en person som spelade en underlig melodi på flöjt, råttorna följde efter honom ut i floden Weser och drunknade. Men världen har ju alltid varit falsk, han fick ingen kassakista, så han hämnades senare med att locka stadens alla barn att följa honom till en grotta vilken öppnade och slöt sig om barnen o.s.v. Weserdalen el. sagovägen, baren von Münchhausen levnadsplats, överallt gamla korsvirkeshus med skiffertakt. Så småningom kom vi till stan Colmar vid Vogeserna i norra Frankrike, där vi stannade i 3 dagar. Omgivningarna har en medeltida idyll med små underbara gamla byar och mängder av blommor på korsvirkeshusen. Vi besökte en stor borg Koenigsbourg, som är byggd på 1100-talet på en höjd av 757m. Borgen ansågs på 1500-talet vara helt ointaglig med sin bestyckning av kanoner och en garnison och stab på ständigt 2-250 personer. Självförsörjande bl.a. en brunn 62m djup, man kunde motstå en mycket lång belägring. Men så kom de hemska svenskarna på 1630-talet, de intog och brände borgen delvis. Borgen rep. och rekonstruerades på 1800-talet samt övertogs av franska staten som museum. Möbler och utsökta kakelugnar från 14-1500 talet. Utsikten från borgen är magnifik, så många kort togs. I slutet av 1930-talet spelades här in den kända filmen "Den stora illusionen" med bl.a. Jean Gabin. Så långt borgen i det mycket vackra vädret som rådde.

Nästa utflykter var först ett besök hos ett vinkooperativ, som ca 180 vinbönder levererade sina skördar till. Framställningen intressant och mekaniserad. Vinbönderna fick betalt efter sockerhalt och Sp.v. (Dechler-graden). Vidare följde ett besök hos en privat vinbonde med en liten årsprod. Intressant att hos honom få se ett skickligt skött hantverk. Några data om vin, som på sin tid romarna införde till landskapet Alsace. Denna del av Frankrike producerar årligen en stor mängd av högkvalitativt vin. Frontlinjerna bytte ofta ägare. Man odlar mest Riesling - men även pinot-druvan. Man beskär rankorna 4-5 ggr per sommarhalvår. Skörden sker mestadels i slutet av sept. el. början av okt. Vinsällskapet i byn KINTZHEIM bestämmer exakt för hela Alsace, när skörden skall ske. Eftersom Alsace ligger i NO-delen av F är solen och bergslutningarnas lutning mot söder helt avgörande för maximal solbestrålning. Nog om vin. Den i mitt tycke vackraste, mycket gamla byn med korsvirkeshus och mängder av blommor var Itterswiller, där vi fotogr. livligt. I området vi passerade övervintrar numera ca 500 storkpar årligen genom ett framgångsrikt vetenskapligt arbete. Eljest skulle storkarna ha en osäker flygning till sin vanliga övervintring i varmare trakter. Vi såg flera storkar på en övervintringsplats. En dag gjorde vi en utflykt till Strasbourg, där vi bl.a. lunchade. Passerade långsamt den vackra byggnaden för Eu-rådet, som betjänar 400 milj. människor och där Anders Björk regerar. Den stora Domen 110m lång och 37m hög inv. med ovanligt vackra fönster besågs. En kväll gjorde vi en utflykt till medeltidsbyn Turkheim, där man sen medeltiden hade traditionen med en nattvaktklädd medeltida, som startade sin rundvandring i staden kl. 2200 med sång. Promenaden för honom tog ca 45 min. "Nattvakten" gick endast under sommarmånaderna, uppdraget var troligen ideellt upplagt och många ggr gick jobbet i arv. Att se det var ett verkligt skådespel. Bergskedjan Vogeserna var en absolut höjdpunkt. Vi åkte upp för en serpentinväg med riktig växtlighet av snabbväxande USA-träd, ekar och kastanjer bl.a. I det här området utkämpades våldsamma strider mellan fransmän och tyskar i första världskriget. Frontlinjerna bytte ofta ägare. Fransmännen säger än idag betecknande för War I

att detta var "det stora kriget". Ca 30000 soldater stupade här. Vi passerade ett masoleum där benresterna från ca 12000 okända soldater vilade, kan man tänka sig något mera meningslöst och grymt än att slakta sina medmänniskor?

Det ser vi alla om vi betraktar omvärlden just nu! På 862m höjd intog vi en väldigt god picknick i varmt, fint väder men lite vindigt, min papptalrik ville gärna blåsa bort. Under lunchen kom mina tankar inpå de 30000 som stupat just här, det gick inte att undertrycka trots den vackra platsen. Färden fortsatte på bergskammen flera mil bl.a. på 1336m höjd och en plats där var Stenmark sa "det är bara att åk då". Detta var en spännande dag med vidunderligt väder. Vogeserna lämpar sig väl för lokalbussar och långa promenader på bergskammarna, men det behöver man ju inte åka flera hundra mil bort för, hi. Utflykten till Mulhouse, staden som motsvarar vårt textila Sorås, bjöd på två verkliga sevärdheter ett stort textilmuseum med bl.a. 6 milj. tryckta mönster på bomull om jag hörde rätt. Textilfabriken hade startat 1740 byggde under 1850-talet föredömligt bra bostäder och skolor för arbetarna, vilket naturligtvis resulterade i en mycket skicklig och trogen arbetarstam. Hustrun såg på textilmuseet och jag på bröderna Schlumpfs jättestora bilmuseum med bl.a. världens största samling av Bugatti-bilar. Totalt fanns där med alla bilmärken ca 500 bilar. Ett område så stort i en gammal fabrikslokal, att man hade gatunamn. Jo, historien om bröderna var, att de drev en stor textilfabrik med ca 1800 anställda. Lågkonjunktur och konkurs uppstod på 1970-talet trots statligt stöd. Arbetarna ockuperade byggnaden och fann till sin stora förvåning ovan lokal med ca 500 bilar. Troligen var det endast några edsvurna mekaniker som kände till bilsamlingen och väl täckta nattliga transporter. Arbetarna öppnade ett museum och tog in pengar till strejkkassan. Numera drivs museet av staten. Bröderna flydde till närbelägna Schweiz. Process öppnades mot dem för oegentlig bokföring. Målet lades ned så småningom troligen beroende på brödernas höga ålder. Den ende nu levande av dem är i 84 års-åldern. Motorintresserad som jag alltid varit gick jag och några kamrater på museet i ca 2 1/2 tim. - Kunde gott varit där hela dan. I raden av fartåk fanns bl.a. J. Bonniers Lotus för Formel I byggd 1963. Hastigheten 260 km/h. Vidare Porsche 936 Turbo och hastighet 340 km/h men även Stig Blomqvist Ford från 1986. Angdrivna bilar från 1800-talet. I samlingen av Rolls Roycar den som Charlie Chaplin ägde av 1938 års modell, 12 cyl. 150 km/h och vikt 2700 kg. En lyckad dag för mig.

Hemfärden till Sverige gick bl.a. med stopp för en utsökt lunch i Tysklands äldsta stad TRIER. Här fanns många lämningar bevarade från Romartiden på 2-300 talet. Det fanns nog ingen hållfastlära på den tiden. Man måste beundra romarnas skicklighet, och de räckte till för stora delar av Eu. Fantastiskt!

En utsökt lunch och uppehåll i den gamla staden gjordes, därefter fortsatte vi efter vackra Moseldalen med skifferhaltig jord, som bl.a. avger värme från solen till de stora vinodlingarna. Passerar vi senare längs med och även en bit i den berömda "Nürburg Ring" (motortävl.), som byggts om för större säkerhet p.g.a. de stora olyckor vilka inträffat där. Vi såg byn där Konrad Adenaver kom ifrån samt passerades den mycket vackra Ahr-dalen, där vägen slingrade sig fram vid gamla hus mellan bergen och den lilla Ahr-floden. Här har man Eu nordligaste vinodl. (Spätleese) med varenda kvadratmeter utnyttjad mellan bergen. Sluttningar så branta att ingen kan förstå hur en skörd går till med mindre än en get el. liknande. Sen kom vi ut på Autobahn en fredagsem. i värsta rusningstid. Vilket enormt vägnät tyskarna byggt ut med stor